

accommodatiestoornissen meestal een tweetal weken, voordat zich de myelitis-verschijnselen van LANDRY openbaarden. Bij deze verlammingen wijken het ziektebeloop en de resultaten van het liquoronderzoek belangrijk af van die bij allergisch veroorzaakte radiculitis van GUILLAIN-BARRÉ.

L. BEICHL. *Zur Behandlung akuter Schlafmittelvergiftungen.* — Bij de behandeling van 5 patiënten, die leden aan een slaapmiddelvergiftiging, kwam schrijver, evenals in de Franse en Amerikaanse literatuur vermeld wordt, tot de conclusie, dat vele injecties met hoge doses strychnine het leven kunnen redden, terwijl coramine, cardiazol en dergelijke veel minder werkzaam zijn.

J. GRUBMÜLLER. *Arsenpolyneuritis nach therapeutischen Arsengaben.* — Een patiënte van 20 jaar, die wegens slechte voedingstoestand onder andere met een normale liquor-FOWLERI-kuur werd behandeld, kreeg myelitis van LANDRY, die met B.A.L.-injecties in enige weken genas.

T. GENNER. *Das Sehen des eigenen Spiegelbildes als epileptisches Aequivalent.* — Een patiënte van 54 jaar, die aan epileptiforme toevallen lijdt, zag enige malen in het hemianoptische gezichtsveld haar spiegelbeeld.

W. SOLMS. *Elektroschockbehandlung eines paranoidhalluzinatorischen Bildes bei progressiver Paralyse nach Malariabehandlung.* — Een patiënt van 39 jaar, die pas kort verschijnselen van dementia paralytica toonde, kreeg na een gecombineerde malaria-salvarsankuur paranoïde hallucinaties. Een terstond ingestelde electroshocktherapie had zeer groot succes.

E. VAN HABFTEN

BRIEVEN UIT DEN VREEMDE

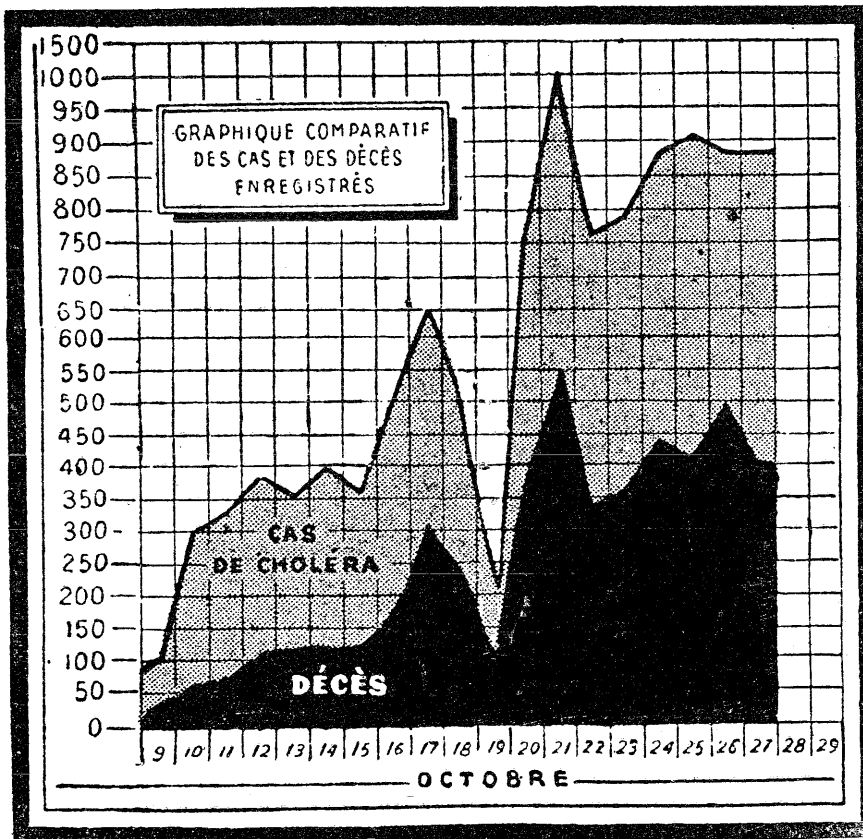
DE CHOLERA-EPIDEMIE IN EGYPTE

Het is geruime tijd geleden, dat in Egypte cholera voorkwam. Het laatst was dit in 1902. Toen waren de gevallen niet zeer talrijk. Voor die tijd was er een uitgebreide epidemie in 1882, die nu veelvuldig, ook in regeringskringen, aanleiding tot vergelijking geeft, omdat deze eveneens in September begon. Zij verdween in de winter, maar kwam in het voorjaar met hernieuwde hevigheid terug. Men vreest, dat dit met deze epidemie eveneens het geval zal zijn, maar hoopt dit door massale vaccinatie te voorkomen.

De cholera is 21 September het eerst gediagnosticeerd in het dorp El-Korein, een plaatsje van 15000 inwoners, liggende tussen Zagazig en het Suezkanaal. Dit is een der centra van de dadelcultuur. Tegen September komen daar enerzijds van alle kanten arbeiders om aan de dadelpluk enz. te helpen, anderzijds kopers. Deze personen vormen gezamenlijk eveneens een aantal van 15000 zielen. Dit is dus een zeer vlottende bevolking, waardoor de verspreiding der cholera gemakkelijk geweest is, daar zij in de aanvang niet herkend was, voor alle mogelijke andere ziekten was gehouden, waardoor te laat maatregelen werden genomen om verspreiding te trachten te voorkomen. Onder de arbeiders waren er velen, die in de kampen van het Engelse leger, aan het Suezkanaal gelegen, gewerkt hadden. De Egyptenaren, bij voorbeeld prof. MOHAMED CHAHIB ABD EL CHAHIB Bey, hoogleraar in de parasitologie, beweren, dat de arbeiders daar cholera hadden opgelopen, ingevoerd door Engels-Indische soldaten. Zij zeggen, dat in die kampen vele gevallen zijn voorgekomen en nog voorkomen, hetgeen door de Engelsen ten sterkste wordt ontkend. Men moet echter aannemen, dat de cholera langs de zeeweg Egypte is binnengekomen, in aanmerking genomen de plaats, waar de eerste gevallen zijn vastgesteld. En het is eveneens wel waarschijnlijk, dat deze uit Engels-Indië is geïmporteerd, daar onder de heen en weer trekkende bevolking in Noord-West-Indië een grote opleving van de endemische cholera wordt waargenomen. Het is dan ook de vraag of niet een rigoureuze quarantaine dit binnenkomen had kunnen voorkomen. De Egyptische regering ontkent dit echter ten sterkste en houdt haar quarantainedienst de hand boven het hoofd. Als curiosum wil ik vermelden, dat een Amerikaanse krant de mening heeft geopperd, dat Rusland de ziekte zou hebben

binnengebracht, om te zien hoe in een oorlog een verbreiding van infectieziekten van voordeel zou kunnen zijn.

De cholera is te laat ontdekt, de maatregelen zijn te laat begonnen dan dat het nog mogelijk was de verbreiding te voorkomen. Wel probeert de regering dit door de sterk geïnfecteerde streken door militaire cordons, het stoppen van trein- en andere communicatiemiddelen te isoleren. Vooral hoopt zij te voorkomen, dat de epidemie zich naar het Zuiden zou uitbreiden, waar zij door het warmere klimaat deze winter niet zou verdwijnen. Langzaam maar zeker breidt zich echter de epidemie naar het Zuiden uit en heeft nu Assioet bereikt, een plaats tussen Caïro en het beroemde centrum van Egyptische antiquiteiten, Assoean. Verder tracht de regering door massale vaccinatie de bevolking te immuniseren. Er wordt slechts éénmaal ingeënt; zoals ik tot mijn grote schrik hoor, vaak alle personen met

dezelfde naald, zonder desinfectie na elke inspuiting. Tot mijn verwondering hoorde ik, dat ook Engelse geneesheren het personeel van grote firma's op dezelfde wijze inenten. Verder tracht men de grote plaag van Egypte, de vliegen, belangrijke verspreiders van infectie, te bestrijden door bestuiven met D.D.T. van vliegtuigen uit. Ik moet eerlijk zeggen, dat dit in mijn omgeving niet veel resultaat had.

Ik stelde in deze epidemie bijzonder belang, omdat ik als havenarts te Tandjong Priok in 1908 de laatste grote epidemie in Indië heb bijgewoond. Er werd voordien nog niet ingeënt en wij zijn toen eerst daarmee begonnen. Het was een vernielende epidemie: de mensen vielen dood op straat neer. In Tandjong Priok werden overal lijken gevonden. In het begin stierven alle patiënten door het foudroyante karakter der ziekte. Ik herinner mij nog levendig hoe ik bij een Indischen militair werd geroepen, die mij aan de deur ontving en mijn raad vroeg, omdat hij zijn stem had verloren. Andere verschijnselen had hij niet. De huidplooi op de hand bleef echter staan en maakte de diagnose duidelijk. 's Avonds was de man reeds dood. Pas later bleven de patiënten langer leven en herstelden sommigen. Belangwekkend

is, dat toen verschillende medici met onfeilbare geneesmiddelen voor den dag kwamen. De epidemie begon echter haar kwaadaardig karakter te verliezen, hield eindelijk op en zelfs zo volkomen, dat geen enkel cholera-geval meer voorkwam. Uit mijn polycliniekboeken zag ik, dat in Indonesië geregeld om de 7 jaar een cholera-epidemie was voorgekomen en dat tussen de epidemieën geen enkel geval te vinden was. Gedurende deze grote epidemie zijn wij met inentingën begonnen, wat in de hadji-tijd op sommige dagen een enorme drukte gaf, daar dan op één dag 1800-3000 personen moesten worden ingeënt. Dit gelukte echter door het personeel te oefenen.

Daar ik begreep, dat mij in Egypte werk wachtte, vervroegde ik mijn vertrek daarheen. Als controlerend geneesheer van PHILIPS Orient zou het mijn taak zijn haar personeel te vaccineren, terwijl dit tevens wel het geval zou zijn voor het personeel van de Nederlandse Legatie en Kolonie. Ik kwam dan ook juist op tijd, daar de Directie van PHILIPS Orient aan haar zusterfirma in New York geseind had per vliegtuig cholera-vaccin te zenden, dat net aankwam de dag, nadat ik gearriveerd was. Dadelijk werd een plan de campagne beraamd, om massaal het personeel en hun familie in te enten. Daar ik geen geoeffend personeel ter beschikking had en dus eigenlijk alles zelf moest doen, bracht ik het niet verder dan tot 400 personen per dag en entte er in een paar dagen 600, wat zich een week later herhaalde. Helaas kwam het vaccin voor het Nederlandse Gezantschap, hoewel dringend gevraagd, pas 14 dagen later. Vele personen der Nederlandse Kolonie hadden zich reeds elders laten inenten, maar het deed toch zijn diensten voor de leden van het Nederlandse Lunapark, waarover in de Nederlandse kranten nogal geschreven is en dat juist van Alexandrië naar Caïro was verhuisd.

Wat nu het beloop van de epidemie betreft: het heeft mij, die de laatste grote epidemie in Indië heb waargenomen, verwonderd hoe weinig kwaadaardig deze epidemie is. Hoewel zij zich uitbreidt, gebeurt dit langzaam en het aantal gevallen is betrekkelijk niet groot. Wat verder treft is, dat de ziekte van de aanvang af vrij mild verloopt. Tot nu toe kwamen er 15000 gevallen voor, waarvan 7000 met dodelijke afloop. De officiële gegevens zijn over het algemeen vrij juist, zoals de Amerikaanse medische commissie, die hier ter bestudering van de cholera

	Sterf- gevallen	Gevallen
Te Caïro	1	1
„ Alexandrië	—	12
„ Port-Said	—	1
„ Ismailieh	—	1
In de omgeving van Ismailieh	2	2
Te Damiette	1	—
In de omgeving van Damiette	9	14
„ „ „ „ Behera	26	55
„ „ „ „ Gharbieh	72	278
„ „ „ „ Dakahlieh	170	255
„ „ „ „ Charkieh	63	198
„ „ „ „ Menoufieh	37	94
„ „ „ „ Galioubieh	11	36
Te Gizeh	1	1
„ Beni-Souef	14	33
„ Assioet	1	8

is, heeft vastgesteld. Het is merkwaardig, dat in Caïro zo weinig gevallen voorkomen en voorgekomen zijn (wat voor een groot deel wel aan het goede drinkwater is toe te schrijven; daardoor komen in Alexandrië eveneens weinig gevallen

voor), maar het meest in de dorpen, waar de watervoorziening nog vaak zeer primitief is. Het is ook voor de regering uiterst moeilijk een volledig inzicht te krijgen in het aantal gevallen, daar de bevolking niet medewerkt en zich vaak actief verzet tegen noodzakelijke maatregelen zoals opnemning van patiënten enz. Dit komt voor een groot deel, doordat de ziekenhuizen niet erg populair zijn. Verder komt de bevolking in verzet, omdat zij de overledenen niet op de familiebegraafplaatsen mag begraven. Daardoor is het curieuze geval te verklaren, dat dezer dagen in de kranten vermeld werd: een vrachtauto, beladen met groenten, Caïro willende binnenrijden, werd aangehouden ter desinfectie van de groenten, wat op grote schaal geschiedt. Bij het afladen werden onderin de auto twee lijken gevonden van personen, die aan cholera bleken te zijn overleden. De familie had deze naar het familiegraf in Caïro willen zenden. De noodzakelijkheid van rigoureuze optreden in tijden van epidemie veroorzaakt altijd tegenstand. Dat hebben wij indertijd met de cholera-epidemie in Indië ondervonden. Toen werden er cholera-brigades ingesteld, die in de kampongs de patiënten weghaalden en verdere nodige maatregelen namen. Dit gaf aanleiding tot verzet en de bevolking begon dreigend op te treden. Het oude geloof kwam weer boven, dat de Nederlandse regering schedels nodig had voor het slagen van het nieuw te bouwen station in Tandjong Priok. Dat deze onrust niet ongevaarlijk was, werd bewezen, doordat een Europese militair van een cholera-brigade in Batavia doodgeknuppeld werd. Ik herinner mij, dat ik tweemaal officieel door de regering gewaarschuwd werd; eerst door den schout in Tandjong-Priok. Maatregelen ter bescherming werden echter niet genomen, hoewel ik, om naar het besmette hospitaal te gaan, na de kali te hebben overgestoken, een kampong moest passeren. Een tweede waarschuwing kreeg ik op een avond, toen een auto kwam aanrijden met den assistent-resident, contrôleur van politie, plaatselijke commandant en patih, om mij mede te delen, dat vernomen was, dat die nacht een aanslag op het leven van den directeur van het Stadsverband en mij beraamd was, waarom zij twee geelvinken (de vroegere naam voor de politie) ter bescherming hadden medegebracht. Later bleken deze echter verdwenen. Er gebeurde die nacht niets en ik persoonlijk heb nooit last gehad. Met deze ervaring voor ogen begrijp ik hoe moeilijk het is, de nodige maatregelen door te zetten zonder weerstand te veroorzaken.

Deze epidemie heeft in de gehele wereld grote belangstelling gewekt. Alle landen hebben op het dringende verzoek van de regering alhier vaccin gezonden. In de tussentijd heeft echter de regering het aanmaken van cholera-vaccin ter plaatse bespoedigd en zij heeft nu geen hulp van buiten meer nodig.

Als enige effectieve behandeling heeft men het intraveneus inbrengen van physiologische zoutoplossing toegepast. Bij de niet-foudroyante gevallen kan men op deze wijze vele levens redden.

Tot nu toe zijn de scholen en universiteiten gesloten. Het is bijna niet doenlijk, dit vol te houden, zodat de regering er toch over denkt deze weer te openen onder allerlei voorschriften van voorzichtigheid.

Caïro, November 1947

H. C. ROGGE

ARTS EN SAMENLEVING

BESPREKINGEN

WISSELING VAN GEDACHTEN OVER GESLACHTSZIEKTEN. — Een der door de vrede nog niet verholpen kwaden van de oorlog is de toeneming van de geslachtsziekten. De jongste cijfers gaf dr. HEMMES enige weken geleden in dit *Tijdschrift*.

Herhaaldelijk kwamen deskundigen bijeen om over dit onderwerp van gedachten te wisselen. Met name noem ik de conferentie